

**NICOLETTE SEUREN
ANGELIQUE HUIJS**

SAMEN WAAR HET KAN, APART WAAR HET MOET

Alleen de twee BRIN-nummers, die om administratieve redenen in stand zijn gehouden, herinneren er nog aan dat De Twister in Horst een samensmelting is van een reguliere basisschool en een sbo-school. Voor ouders, leerlingen en leerkrachten is het al jarenlang één school. Hoe is deze school tot stand gekomen? En hoe ziet de schoolpraktijk eruit? Directeur Nicolette Seuren en kwaliteitsmedewerker Angelique Huijs vertellen erover.

Staat inclusief onderwijs anno 2022 hoog op de landelijke onderwijsagenda, in Horst leidde de inclusiviteitsgedachte al in 2007 tot samenwerking tussen een reguliere basisschool en een sbo-school. Het begon met verkennende gesprekken van de toenmalige directeuren, en leidde uiteindelijk in 2016 tot de samenvoeging van de twee scholen in één (nieuw) gebouw, met één team. Als gevolg van de 'verbrede toelating' zitten er sinds 2018 ook cluster 3-leerlingen (zmlk) op de school, vertelt Seuren. "We willen zoveel mogelijk kinderen uit onze regio thuisnabij onderwijs bieden. Zowel de kinderen als de ouders zijn daar ontzettend blij mee."

STAPSGEWIJS

Omdat het zowel voor ouders als voor leerkrachten een spannende ontwikkeling

was, is de samenwerking in kleine stappen uitgebreid. Na de gesprekkenfase, waarbij ook leerkrachten en ouders werden betrokken, zijn de leerlingen van beide scholen samengebracht in één gebouw, vertelt Huijs. "De bovenbouwen van beide scholen zaten in het ene schoolgebouw en de onder- en middenbouwen in het andere gebouw. De sbo-groepen en de bao-groepen kregen apart onderwijs van twee verschillende teams, maar gaandeweg gingen ze steeds meer samen doen, bijvoorbeeld pauzes en vieringen. Dat was eigenlijk een heel natuurlijk proces, waardoor de samenvoeging in 2016 voorspoedig verliep."

GROTE RUITES

De Twister bestaat uit een onderbouw, een middenbouw- en een bovenbouwunit, waar zowel de bao-leerlingen, de sbo-leerlingen als de zmlk-leerlingen zijn ondergebracht. De kinderen volgen onderwijs in grote ruimtes, waarin met schermen en kasten kleinere ruimtes zijn afgescheiden. Reguliere leerlingen en sbo-leerlingen zitten in aparte stamgroepen, maar volgen veel onderwijs samen, zoals lessen wereldoriëntatie.

"De cursorische vakken - rekenen, taal, spelling - onderwijzen we in principe apart, maar als het passender is, volgen kinderen

vakken of onderdelen in de andere groep”, vertelt Seuren. “Denk bijvoorbeeld aan een bao-leerling met ernstige dyslexie die met spelling en lezen meedoet met de sbo-groep, of een sbo-leerling die uitblinkt in rekenen en dat vak in de bao-groep volgt. Doordat de kinderen in grote ruimtes onderwijs volgen, verloopt die uitwisseling heel natuurlijk: de leerling hoeft niet naar een ander lokaal, maar schuift gewoon aan bij een andere groep in dezelfde ruimte. Uitgangspunt is: we doen het samen waar het kan, en apart waar het moet. Per kind kijken we wat passend is.”

HEEL GOED KIJKEN

Wat vereist het van leerkrachten om kinderen op deze manier onderwijs op maat te geven? “Het belangrijkste is dat zij met een open mind heel goed naar kinderen kunnen kijken en goed kunnen samenwerken”, zegt Huijs. “De leerkracht vraagt zich steeds af wat dit kind nodig heeft en bespreekt dat met ouders en collega’s. Het is belangrijk dat teamleden van elkaar leren en elkaar ondersteunen. We hebben een brede expertise in huis, die binnen het team wordt gedeeld. Belangrijk is ook dat we voor ieder kind ambitieuze doelen stellen en vervolgens samen kijken: wat is er nodig om die doelen te halen? Wat hebben wij daar als school in te doen?”

Het team werkt gezamenlijk aan de kwaliteit van het onderwijs, vertelt Seuren. “Elk teamlid zit in een ‘actieteam’, dat een bepaald thema uitdiept en de bevindingen deelt met het hele team. Deze teams bestaan uit bao-leerkrachten, sbo-leerkrachten

en ondersteunend personeel. Zo werken teamleden aan hun eigen professionalisering en aan onderwijsontwikkeling.”

NOG INCLUSIEVER

De opbrengsten van de samenwerking zijn evident: kinderen krijgen thuisnabij en passend onderwijs en leren van jongs af aan omgaan met verschillen. Ouders zijn tevreden en leerkrachten zijn enthousiast. “Leerkrachten werken keihard, maar ze hebben veel werkplezier”, zegt Huijs. “Dat ze het echt samen doen, is heel inspirerend en geeft veel energie.”

Het team is dan ook gemotiveerd om het onderwijs in de toekomst nog inclusiever te maken. Dat is de stip op de horizon waar de school zich op richt. Eigenlijk zien Huijs en Seuren maar één hobbel die dit proces vertraagt. “De huidige wet- en regelgeving staat de ontwikkeling van inclusief onderwijs in de weg”, zegt Seuren. “Het kost veel tijd en energie om alle middelen uit de verschillende potjes en regelingen bij elkaar te sprokkelen. Wij hopen dan ook dat er snel een goede, structurele financiële regeling komt. Dat zou ons echt helpen om ons onderwijs nog inclusiever vorm te geven.”

MEER INFORMATIE

Nicolette Seuren

nicolette.seuren@dynamiek.nu